

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๑/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๖/๒๕๖๘

วันที่ ๕ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง

พันเอก เกรียงไกร ลาดपालะ

ผู้ร้อง

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๑

อัยการสูงสุด ที่ ๒

อัยการศาลทหารกรุงเทพ ที่ ๓

ศาลทหารกรุงเทพ ที่ ๔

ผู้ถูกร้อง

เรื่อง พันเอก เกรียงไกร ลาดपालะ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า พันเอก เกรียงไกร ลาดपालะ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ผู้ถูกร้องที่ ๑) มีคำสั่งที่ ๒๔๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ให้ไต่สวนข้อเท็จจริง กรณีรับเรื่องร้องเรียนกล่าวหา พลโท คำนวณ เจริญประมุข กับพวก (รวมผู้ร้อง) กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการในการจัดซื้อเครื่องตรวจจับสารเสพติด อาวุธและวัตถุระเบิด (GT 200 DETECTION SUBSTANCES) กับบริษัท เอวีเอ แชนคอม จำกัด โดยไม่ตรวจสอบราคาในส่วนราชการอื่น เคยจัดซื้อ ทำให้กองทัพบกจัดซื้อในราคาสูงเกินกว่าที่จะเป็นและไม่มีประสิทธิภาพในการใช้งานเป็นเหตุให้

- ๒ -

ทางราชการได้รับความเสียหาย ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีมติชี้มูลผู้ร้องในฐานะกรรมการตรวจรับพัสดุว่ากระทำการโดยมิชอบเป็นเหตุให้มีการเบิกจ่ายเงินให้แก่คู่สัญญาโดยไม่มีประสิทธิภาพและเกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๒๐/๒๘๐๘ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึงผู้บัญชาการทหารบก ขอให้พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ร้อง ผู้ร้องเห็นว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีคำสั่งให้ไต่สวนข้อเท็จจริงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่มีการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเบื้องต้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๔/๑ ประกอบระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๘ วรรคสอง (๒) และ (๓) เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และผู้ถูกร้องที่ ๑ ส่งรายงานการไต่สวนไปยังอัยการสูงสุด (ผู้ถูกร้องที่ ๒) เพื่อดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ร้อง แต่ไม่ได้แจ้งให้ผู้ร้องกับพวกไปรายงานตัวต่อผู้ถูกร้องที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๒ ทำให้ผู้ร้องไม่สามารถคัดค้านสำนวนการไต่สวนได้ รวมทั้งการที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ มีความเห็นสั่งฟ้องและมอบหมายให้อัยการศาลทหารกรุงเทพ (ผู้ถูกร้องที่ ๓) ฟ้องคดีแทนโดยไม่ได้นำตัวผู้ร้องกับพวกฟ้องคดี ณ ห้องพิจารณาคดีของศาลทหารกรุงเทพ (ผู้ถูกร้องที่ ๔) ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๑๕ ประกอบระเบียบที่ประชุมใหญ่ตุลาการพระธรรมนูญในศาลทหารสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาทุจริตและประพฤติมิชอบในศาลทหาร พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๕ ถึงข้อ ๘ ทำให้ผู้ร้องไม่ได้คัดค้านคำฟ้อง นอกจากนี้ การที่ผู้ถูกร้องที่ ๔ ไม่เปิดห้องพิจารณาเพื่อให้ผู้ถูกร้องที่ ๓ นำตัวผู้ร้องกับพวกเข้ารับฟังการพิจารณาคดีทำให้ผู้ร้องมิได้คัดค้านคำฟ้องของผู้ถูกร้องที่ ๓ แต่กลับให้ผู้ถูกร้องที่ ๓ ส่งรายงานสำนวนการสอบสวนและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง ส่งผลให้การรับฟ้องคดีหรือการประทับฟ้องคดีในวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๕ ของผู้ถูกร้องที่ ๔ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสี่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๕๐ (๓) และ (๖) มาตรา ๒๑๓ มาตรา ๒๑๕ และมาตรา ๒๔๘

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๗ และอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้ตรวจการแผ่นดิน

- ๓ -

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. คำสั่งให้ไต่สวนข้อเท็จจริงและมติที่กล่าวหาผู้ร้องกับพวก รวมถึงการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นโมฆะ

๒. คำสั่งผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่มีความเห็นสั่งฟ้องผู้ร้องกับพวก เป็นโมฆะ

๓. การมอบหมายการฟ้องคดีของผู้ถูกร้องที่ ๒ ให้ผู้ถูกร้องที่ ๓ และการฟ้องคดีของผู้ถูกร้องที่ ๓ เป็นโมฆะ

๔. การประทับรับฟ้องคดีของผู้ถูกร้องที่ ๔ เป็นโมฆะ

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรง และได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดี ตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” มาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจาก

- ๔ -

การกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจอรัฐ และต้องมีใช้เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...” มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๗ ผู้ใดถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ ถ้าผู้นั้นเห็นว่าการละเมิดนั้นเป็นผลจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณายื่นคำร้องต่อศาลพร้อมด้วยความเห็นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องจากผู้ร้อง โดยให้ผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง หรือไม่ยื่นคำร้องภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ผู้ถูกละเมิดมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลได้”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีคำสั่งให้ไต่สวนข้อเท็จจริงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่มีการแสวงหาข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานเบื้องต้น และไม่ได้แจ้งให้ผู้ร้องกับพวกไปรายงานตัวต่อผู้ถูกร้องที่ ๒ ทำให้ผู้ร้องไม่สามารถคัดค้านสำนวนการไต่สวน ผู้ถูกร้องที่ ๒ มีความเห็นสั่งฟ้องและมอบหมายให้ผู้ถูกร้องที่ ๓ ฟ้องคดีแทนโดยไม่ได้นำตัวผู้ร้องกับพวกฟ้องคดี ณ ห้องพิจารณาคดีของผู้ถูกร้องที่ ๔ ทำให้ผู้ร้องไม่ได้คัดค้านคำฟ้อง และการรับฟ้องคดีหรือการประทับรับฟ้องคดีของผู้ถูกร้องที่ ๔ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสี่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๕๐ (๓) และ (๖) มาตรา ๒๑๓ มาตรา ๒๑๕ และมาตรา ๒๔๘ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน แต่ผู้ตรวจการแผ่นดินยังไม่ได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบและยังไม่พ้นกำหนดเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ตรวจการแผ่นดินรับคำร้องจากผู้ร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบกับเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา

- ๕ -

ของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญ
สั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับ
คำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๖ -

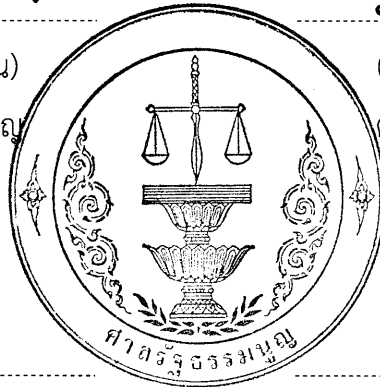
(คำสั่งที่ ๑๑/๒๕๖๘)

(นายปัญญา อดุชชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ